

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.346 van 30 maart 2009
in de zaak RvV 33.259 II

In zake:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Paleizenstraat 154
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] en [REDACTED], die verklaren van
Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 november 2008 hebben ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de
gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 3 oktober 2008 tot weigering
van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 26quater).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december
1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering
van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23
maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die loco advocaat P. ROBERT
verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E.
MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekers dienden op 19 november 2007 elk een asielverzoek in, waarbij zij
verklaarden dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken stelde in het kader van het
onderzoek naar de Staat die verantwoordelijk was voor de behandeling van de ingediende
asielverzoeken vast dat verzoekers' vingerafdrukken overeenkwamen met vingerafdrukken
die eerder waren afgenomen in Mytilini, Griekenland, op 27 augustus 2007.

1.3. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken verzocht de Griekse autoriteiten op 10 december 2007 om de overname van verzoekers, in toepassing van artikel 10, punt 1, van de verordening nr. 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 343/2003).

1.4. De Griekse autoriteiten stemden op 3 juli 2008 expliciet in met de overname van verzoekers.

1.5. Op 3 oktober 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissingen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden verzoekers dezelfde dag ter kennis gebracht.

De beslissing genomen ten aanzien van verzoeker is gemotiveerd als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd (...)

REDEN VAN DE BESLISSING :

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Griekse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 18§7 en art. 10§1 van de Europese Verordening (EG) 343/2003. Uit het Eurodacverslag van 19/11/2007 blijkt dat op 27/08/2007 betrokkene zijn vingerafdrukken werden genomen in Griekenland.

Op 06/12/2007 richtten de Belgische autoriteiten een overnameverzoek aan de Griekse autoriteiten en de Griekse overheid heeft op datum van 03/07/2008 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon.

Betrokkene verklaart van Afghanistan via Iran en Turkije naar Griekenland te zijn gereisd - wanneer precies weet betrokkene niet. Betrokkene verklaart in Griekenland te zijn aangehouden en verklaart dat toen zijn vingerafdrukken werden genomen. Betrokkene verklaart daarop een Bevel om het grondgebied te verlaten te hebben gekregen. Op 19/11/2007 vroeg betrokkene asiel in België.

Betrokkene heeft geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden. Betrokkene verklaart geen familie te hebben in België of elders in de lidstaten.

Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van art. 3§2 of art. 15 van de Verordening.

Betrokkene reist samen met zijn echtgenote (H.M.) waarvoor de Griekse overheden ook een overnameakkoord dd.03/07/2008 hebben gegeven.

De Griekse autoriteiten bevestigen uitdrukkelijk in hun akkoord dat betrokkene een asielaanvraag kan indienen bij zijn terugkeer in Griekenland. Griekenland heeft de Conventie van Genève dd. 28/07/1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Conventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek. Bovendien geeft betrokkene geen aantoonbare informatie over een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Griekse autoriteiten.

Betrokkene kan dus niet aannemelijk maken dat er een reëel risico bestaat dat Griekenland hem zal repatriëren en dat hij als dusdanig zal blootgesteld worden aan een behandeling die strijdig is met art. 3 EVRM.

De Griekse autoriteiten zullen bovendien tenminste vijf werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene, zodat aangepaste opvang kan voorzien worden.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de 5 (vijf) dagen en dient hij (zij) zich aan te bieden bij (2) de bevoegde Griekse overheden. (...)"

De beslissing genomen ten aanzien van verzoekster is gemotiveerd als volgt:

"(...) In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd (...)

REDEN VAN DE BESLISSING :

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Griekse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 18§7 en art. 10§1 van de Europese Verordening (EG) 343/2003.

Uit het Eurodacverslag van 19/11/2007 blijkt dat op 27/08/2007 betrokkene haar vingerafdrukken werden genomen in Griekenland.

Op 06/12/2007 richtten de Belgische autoriteiten een overnameverzoek aan de Griekse autoriteiten en de Griekse overheid heeft op datum van 03/07/2008 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon.

Betrokkene verklaart van Afghanistan via Iran en Turkije naar Griekenland te zijn gereisd - wanneer precies weet betrokkene niet. Betrokkene verklaart in Griekenland te zijn aangehouden en verklaart dat toen haar vingerafdrukken werden genomen. Betrokkene verklaart daarop een Bevel om het grondgebied te verlaten te hebben gekregen.

Op 19/11/2007 vroeg betrokkene asiel in België.

Betrokkene heeft geen specifieke elementen aangehaald waarom haar asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden.

Betrokkene verklaart geen familie te hebben in België of elders in de lidstaten.

Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van art. 3§2 of art. 15 van de Verordening.

Betrokkene reist samen met haar echtgenoot (A. F.) waarvoor de Griekse overheden ook een akkoord dd. 03/07/2008 hebben gegeven.

De Griekse autoriteiten bevestigen uitdrukkelijk in hun akkoord dat betrokkene een asielaanvraag kan indienen bij haar terugkeer in Griekenland. Griekenland heeft de Conventie van Genève dd. 28/07/1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Conventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek. Bovendien geeft betrokkene geen aantoonbare informatie over een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Griekse autoriteiten.

Betrokkene kan dus niet aannemelijk maken dat er een reëel risico bestaat dat Griekenland haar zal repatriëren en dat zij als dusdanig zal blootgesteld worden aan een behandeling die strijdig is met art. 3 EVRM.

De Griekse autoriteiten zullen bovendien tenminste vijf werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene, zodat aangepaste opvang kan voorzien worden.

Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten binnen de 5 (vijf) dagen en dient hij (zij) zich aan te bieden bij (2) de bevoegde Griekse overheden (...)."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. De rechtspleging.

De wetgever heeft, in artikel 39/12 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), duidelijk omschreven onder welke omstandigheden een zaak kan verwezen worden naar de algemene vergadering en wie het initiatief hiertoe kan nemen. In casu werd niet vastgesteld dat een behandeling door de algemene vergadering van de Raad vereist was. Er dient derhalve niet ingegaan te worden op de vraag van verzoekers om huidig beroep te laten behandelen door de algemene vergadering van de Raad.

Waar verzoekers in subsidiaire orde vragen om onderhavige zaak minstens te laten behandelen door een kamer met drie rechters, dient verder te worden vastgesteld dat dit

verzoek niet gemotiveerd is en derhalve niet voldoet aan de eis gesteld in artikel 39/10, derde lid, van de Vreemdelingenwet, zodat het niet kan ingewilligd worden.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 51/5 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 18 en 19 van de verordening nr. 343/2003.

3.1.1. Verzoekers stellen dat het door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken op 6 december 2007 aan Griekenland verstuurd overnameverzoek, op grond van artikel 18, punten 1 en 7, van de verordening nr. 343/2003, dient geacht te worden te zijn aanvaard door de Griekse overheden op 6 februari 2008. Zij betogen dat bijgevolg de overdracht, gelet op artikel 19 van de verordening nr. 343/2003, ten laatste op 6 augustus 2008 had moeten plaatsvinden. Zij besluiten dat, waar in de motivering van de bestreden beslissingen wordt voorgehouden dat de door artikel 19 van de verordening nr. 343/2003 voorziene termijn enkel begint te lopen vanaf de dag van de uitdrukkelijke aanvaarding van de overname door de Griekse overheden, zijnde 3 juli 2008, de in dit middel aangehaalde bepalingen worden geschonden.

3.1.2. In de nota met opmerkingen stelt verweerder dat de Griekse autoriteiten, op grond van artikel 18 van de verordening nr. 343/2003, geacht worden te hebben ingestemd met het verzoek tot overname van verzoekers. Hij stelt dat, in de mate dat in de bestreden beslissingen wordt gesteld dat de Griekse immigratiediensten op 3 juli 2008 hebben ingestemd met de overname van verzoekers, wordt verwezen naar een schrijven van die datum waarin de Griekse autoriteiten hun bevoegdheid ook expliciet erkennen en dat deze motivering niet strijdig is met wat in artikel 18 van de verordening nr. 343/2003 wordt bepaald. Hij licht verder toe dat het bestuur op 19 februari 2008 een brief heeft gericht aan de Griekse autoriteiten met de vraag op welke manier de overname van verzoekers zou kunnen gebeuren en dat een overdracht praktisch niet mogelijk was zolang deze autoriteiten hun medewerking niet hadden toegezegd. Hij betoogt dat de bevoegde Griekse diensten bij brief van 3 juli 2008 hun bereidheid om mee te werken toonden en dat de bestreden beslissing dateert van 3 oktober 2008, zijnde drie maanden na de schriftelijke aanvaarding door deze diensten, zodat artikel 19 van de verordening nr. 343/2003 niet werd geschonden.

3.1.3. Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

3.1.4. Inzake de aangevoerde schending van de bepalingen van de verordening nr. 343/2003 dient te worden geïndiceerd dat artikel 18, punten 1 en 7, van deze verordening luidt als volgt:

"1. De lidstaat die om overname wordt verzocht, verricht de nodige naspeuringen en reageert op het verzoek tot overname van de asielzoeker binnen twee maanden nadat hij het heeft ontvangen.

(...)

7. Het zonder reactie laten verstrijken van de in lid 1 bedoelde termijn van twee maanden (...) staat gelijk met aanvaarding van het overnameverzoek en houdt de verplichting in om de persoon over te nemen en te zorgen voor passende regelingen voor de aankomst."

Uit het administratief dossier blijkt dat verweerder op 10 december 2007 een overnameverzoek richtte aan de Griekse autoriteiten in toepassing van artikel 10, punt 1, van de verordening 343/2003 - een automatisch ontvangstbewijs hiervan is terug te vinden in het administratief dossier -, doch dat hierop geen antwoord kwam binnen de twee maanden na het overnameverzoek. Hieruit volgt dat, in toepassing van artikel 18, punt 7, van de verordening 343/2003, dient te worden aangenomen dat de aanvaarding door de Griekse autoriteiten van het overnameverzoek plaatsvond na afloop van twee maanden te rekenen vanaf 10 december 2007. Het gegeven dat de Griekse autoriteiten pas bij schrijven van 3 juli 2008 het overnameverzoek ook uitdrukkelijk inwilligden, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling.

Artikel 19, punten 3 en 4, van de verordening nr. 343/2003 bepaalt verder het volgende:

*"3. De asielzoeker wordt overeenkomstig de nationale wetgeving door de lidstaat waar het verzoek is ingediend, en na overleg tussen de betrokken lidstaten overgedragen aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het overnameverzoek of vanaf de beslissing op het beroep of op het verzoek tot herziening wanneer dit opschortende werking heeft.
(...)*

4. Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat waar het asielverzoek is ingediend. Indien de overdracht wegens detentie van de asielverzoeker niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de asielzoeker onderduikt."

Uit voormelde bepaling volgt dat de overdracht van verzoekers diende plaats te vinden uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het overnameverzoek en in casu derhalve voor 10 augustus 2008. Verweerder ging evenwel pas over tot het nemen van de bestreden beslissingen op 3 oktober 2008, zodat dient te worden vastgesteld dat de overname van verzoekers niet heeft plaatsgevonden binnen de in de verordening nr. 343/2003 vastgestelde termijn. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekers zich regelmatig hebben aangediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals hen werd verzocht. Op grond van artikel 19 van de verordening nr. 343/2003 dient derhalve te worden besloten dat de verantwoordelijkheid voor de behandeling van verzoekers' asielaanvragen op 3 oktober 2008 niet langer berustte bij de Griekse autoriteiten.

De bestreden beslissingen, waarin wordt besloten dat de Griekse overheden verantwoordelijk zijn voor de ingediende asielverzoeken, schenden bijgevolg het artikel 19 van de verordening nr. 343/2003.

3.2. Aangezien een aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige middelen, noch van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen en is het evenmin nodig de door verzoekers voorgestelde prejudiciële vragen aan het Europees Hof van Justitie te stellen.

3.3. Verzoekers hebben een gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, is derhalve zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 3 oktober 2008 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

T. LEYSEN.

De voorzitter,

G. DE BOECK.